

סעודה שלישית שבת חול המועד סוכות ה'תשס"ח

בסעודה שלישית של שבת חול המועד סוכות, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד מענינא דיומא, מענין של חג הסוכות.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, איתא במזור (אורה חיים סי' תרכ"ה) כתיב בתורה (ויקרא כ"ג) בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות, למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים וגו', תלה הכתוב מצות סוכה ביציאת מצרים, וכן הרבה מצות, לפי שהוא דבר שראינו בעינינו, ובאזנינו שמענו, ואין אדם יכול להכחישנו, והיא המורה על אמיתת מציאות הבורא יתעלה, שהוא ברא הכל לרצונו, והוא אשר לו הכח והממשלה והיכולת בעליונים ובתחתונים לעשות בהן כרצונו, ואין מי שיאמר לו מה תעשה, כאשר עשה עמנו בהוציאנו אותנו מארץ מצרים באותות ובמופתים, והסוכות שאומר הכתוב שהושיבנו בהם, הם ענני כבודו שהקיפן בהם לכל יכה בהם שרב ושמש, ודוגמא לזה צונו לעשות סוכות כדי שנזכור נפלאותיו ונוראותיו וכו' עיין שם, וכבר הקשה הב"ח (שם) שאין זה דרכו של המזור לומר דברי אגדה ומעמי המצוות, אלא לפסוק הלכות, ולמה שינה את דרכו כאן, ותירץ, שהמזור מלמד אותנו שבמצוות סוכה, היות דכתיב "למען ידעו דורותיכם", אם כן חלק מן המצוה הוא הדעת והכוונה, לזכור את הנסים ונפלאות שעשה עמנו השם יתברך ביציאת מצרים, והכוונה הזאת הוא חלק מקיום המצוה, עיין שם, ואם כן, יוצא מכאן לימוד והתחזקות נפלא לכל אחד ואחד כפי ענינו, שכשם שהוציאנו השם יתברך ממצרים, מבית עבדים ומתוקף ערות הארץ, ותיכף ומיד סיכך בעדינו, שלא יכה אותנו שרב ושמש, ושנוכה להיות חזקים ובריאים לקבל את התורה בהר סיני, כן יוציא הקדוש ברוך הוא את כל אחד ואחד מגלותו הפרטי, ולא רק שיוציא אותנו מגלותו, אלא גם יסכך בעדו ויגן עליו מכל רע, שלא ישלמו עליו שום רע, ושיזכה להתדבק בתורה הקדושה, שזהו החירות האמיתי, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ו') אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, נמצא שממצות סוכה יוצא התחזקות עצום לכל אחד ואחד, שבוודאי יוציא אותו הקדוש ברוך הוא מגלותו, ויזכה לקבל את התורה באמת.

וזהו המבואר בדברי רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' רס"ו) ששבועות וסוכות הם אחד, כי התורה יוצאת מבינה שהיא בחינת סוכה, כמו שכתוב (משלי א') ואל תמוש תורת אמך, ולכן תיכף ומיד אחר סוכות הוא שמחת תורה וכו', עיין שם, כי ענין הסוכה

הוא כמו אימא המסככת על בניה, וכמו שכתוב (תהלים קל"ט) תסוכני בבמץ אמי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' מ"ח), היינו כדוגמת הוולד הנתון במעי אמו, שעדיין לא יודעין מתי יצא משם, אבל לבסוף הוולד נמלט ממעי אמו, ואחר כך האימא מגין עליו מכל רע, כן הם נשמות ישראל בשעה שיושבין בתוך הסוכה, שהם בתוך השכינה הקדושה ממש, מסוככים מכל צד תחת צל כנפי השכינה, ואחר כך כשיוצאים מן הסוכה, צריכין תיכף ומיד ליכנס אל תוך התורה הקדושה, ועל ידי זה יהיו תמיד מוגנים מכל רע, כי גם כשיוצא הוולד ממעי אמו, יש בחירה ונסיון גדול מאד, וכמו שכתוב (בראשית ח') כי יצר לב האדם רע מנעוריו, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ל"ד סי' י') משננער לצאת ממעי אמו, וכן כתיב (בראשית ד') לפתח חמאת רובץ, שהיצר הרע מוכן אצל הפתח של הלידה לתפוס את האדם חם ושלום, כי כל זמן שהיה במעי אמו, היתה נר דולק על ראשו, וצופה בו מסוף העולם עד סופו, ולמד אז את כל התורה, אבל כשיוצא בא מלאך וסמרו על פיו, ונשכח ממנו הכל, ואז מתחיל עיקר הבחירה, שזהו (שם ב') וייצר את האדם, בשני יודי"ן, ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס"א.) יצירה לטב ויצירה לביש, היינו יצר טוב ויצר הרע, ועיקר עבודת האדם בכל ימי חייו, לזכור תמיד שהשם יתברך הוציא אותו לאוויר העולם, למען יכיר אותו יתברך, ולמען יעסוק בתורה הקדושה, וכמבואר בדברי רביז"ל בתחילת הליקוטי מוהר"ן (חלק א' סי' א') שאיש ישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר להתקרב את השם יתברך על ידי אותו הדבר, והעיקר על ידי לימוד התורה בכח וכו' עיין שם, נמצא שמצות סוכה הוא ממש דוגמת לידת אדם, שמקודם הוא מסוכך תחת צל כנפי השכינה, כמו הוולד הנתון במעי אמו, ואחר כך, כשיוצא מן הסוכה, כמו התינוק שיוצא לאוויר העולם, עליו לברוח אל תוך התורה הקדושה, שיגן עליו מכל רע, ואז יהיה בן חורין אמיתי.

והנה אף על פי שזה נאמר על כלליות התורה, שהם כל חלקי תורה שבכתב ותורה שבעל פה, אבל ביותר נאמר על נ"ג פרשיות התורה, מפרשת בראשית עד פרשת וזאת הברכה, שמסיימים אותם בשמיני עצרת שהוא סוף חג הסוכות, ותיכף ומיד מתחילים פרשת בראשית, כי צריכין לדקדק ולזוהר מאד להשלים כל פרשה השבוע בשעתו, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ה.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור משלימים לו ימיו ושנותיו, והוא הלכה פסוקה בשולחן ערוך (אורח חיים סי' רפ"ה) שצריכין להשלים את הפרשה שנים מקרא ואחר תרגום, וירא שמים יקרא גם את פירש רש"י, עיין שם, והנה על פי רוב הזמן דחוק מאד בימי חג הסוכות, ומתרשלים מלסיים פרשת זאת הברכה, וגם אחר כך מגיע שמיני עצרת, ולפעמים שבת בראשית סמוך מיד אחריה, ומתרשלים מללמוד פרשת בראשית, נמצא שכבר בהתחלת השנה רפו ידים מלקיים מצוה זאת, ולכן

החכם עיניו בראשו, שמיד בתחילת ימי הסוכות יסיים פרשת זאת הברכה, ותיכף ומיד יתחיל פרשת בראשית, כדי שישלים את הפרשה בזמנה, ותמיד יזכור את דברי המחבר בשולחן ערוך (שם סעיף ג) שמיום ראשון ואילך נקרא עם הצבור, שתיכף ומיד שבא יום ראשון של אותו השבוע, יכול לקיים מצות שנים מקרא ואחד תרגום, וילמד בכל יום חלק אחד מן הפרשה, ולא ידחה אותו מיום ליום, ומכל שכן שלא יחכה עד יום ששי, כי הנסיון מראה במציאות, שכל הדוחה מצוה זו מיום ליום, ומחכה עד יום ששי, הוא מבטל המצוה לגמרי, ועובר שבוע אחר שבוע שאינו מעביר את הסדרא כמצוות חכמינו הקדושים, ולכן דייקא בחג הסוכות, שהוא זמן לידת נשמות ישראל ויציאתם לאוויר העולם, אז צריכין להזדרז מאד ליכנס תיכף ומיד אל תוך התורה הקדושה, ובוזה יהיה נשמר מכל רע, ויהיה נשפע עליו כל מיני השפעות טובות ברוחניות ובגשמיות.

וזה מרומז בדברי המשנה (אבות פרק ו) אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נוזף, שנאמר נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת מעם, ואומר והלוחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות, אל תקרא חרות אלא חירות, שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, כי הבת קול שיוצאת בכל יום ויום, הוא בעיקר על לימוד התורה של פרשת השבוע, השייך לכל יום ויום, ומכרזת ואומרת, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, כי מזולזלים מאד במצוה זו של שנים מקרא ואחד תרגום, ודוחים אותה מיום ליום, עד שמגיע פרשה חדשה, ועדיין לא גמרו את פרשת שבוע שעבר, ואדם הזה נקרא נוזף היינו מנודה רחמנא ליצלו, כי הוא מזולזל בדברי חכמינו הקדושים, ועליו נאמר (משל י"א) נזם זהב באף חזיר, שהוא נדמה לחזיר שיש לו נזם זהב באפו, אבל אינו משמרה, רק הולך באשפה ובבוץ ומלכלך אותו, כן הוא אדם הזה, שיש לו כוח לתלמוד תורה, וגם אולי לומד לימודים אחרים, אבל מתרשל ממצוה פשוטה של חכמינו הקדושים, להשלים פרשיותיו עם הצבור, ולכן כל אדם ידקדק מאד, להקדים בכל יום תיכף ומיד אחר התפילה ללמוד חומש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, ועד יום ששי כבר ישלים את הכל, ובפרט בימי הסוכות יזדרז מאד לגמור פרשת זאת הברכה, ולהתחיל ולגמור פרשת בראשית, ובוזה יהיה לו הבטחה גמורה מחכמינו הקדושים שישלים ימיו ושנותיו, והשם יתברך יזכינו להמשיך על עצמינו קדושת הסוכה, וליכנס אל תוך חדרי התורה הקדושה, עדי נזכה לעלות ולהכלל בו יתברך לגמרי מעתה ועד עולם אמן ואמן.

